

res elforsyningsvirksomheder, og det ønsker vi ikke at medvirke til.

For at elforsyningsvirksomhederne kan agere så effektivt og optimalt som overhovedet muligt på det frie elmarked, er det afgørende, at de også får vilkårene, og det får de ikke, hvis vi vedtager denne lovændring. Derfor kan vi ikke støtte det fremsatte forslag.

Aase D. Madsen (DF):

På Dansk Folkepartis vegne vil jeg sige, at vi bestemt ikke er utilfredse med, at lovforslaget om elforsyningsregler for salg af elforsyningsvirksomheder er blevet fremsat her i dag, skønt vi langt fra er enige i indholdet. For man må sige, at elforsyningsloven trænger til et alvorligt serviceeftersyn.

Den elreform, som den daværende miljø- og energiminister, hr. Svend Auken, var primus motor i, og som bl.a. havde Venstre og De Konservative som fødselshjælpere, åbner i vidt omfang mulighed for fortolkninger i forbindelse med salg af de kommunalt ejede elforsyningsvirksomheder.

I den forbindelse mener jeg, at hr. Svend Auken har udtalt, at kommunernes indskudskapital skulle opgøres til 700 mio. kr., hvis elreformens intentioner var blevet fulgt. Men ifølge den opgørelsesmetode, som miljø- og energiministeren og Energitilsynet godkendte, udgør det et beløb på omkring 25 mia. kr., og her er opgørelsesmåden baseret på genanskaffelsesværdien. Det må man da sige er totalt uacceptabelt og en danmarkrekord i lovforkløringsmuligheder, når politiske forligspartier kan være så uenige om en fælles lovgivning.

Der er ikke taget højde for, hvordan de mange milliarder påvirker samfundsøkonomien, når de ruller ud i de kommunale kasser. Her mener Dansk Folkeparti, at regeringen ikke er kommet med et klart formuleret bud på, hvad de økonomiske følgevirkninger vil være, når kommunerne bliver meget rige på dette grundlag. Man kan så spørge, hvorfor finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren ikke, samtidig med at Energistyrelsens afgørelse kom, fremlagde seriøse løsningsmodeller til at afværge disse følgevirkninger.

Så vil jeg mere konkret sige til det foreliggende forslag, at det kan kaldes for en dobbelt lex NESAs, for her vil man jo opsuge 95 pct. af kommunernes salgsprovenu til fordel for statskassen, og det vil bl.a. medføre, at forbrugerne, der er medejere af den bundne egenkapital, reelt

kan skyde en hvid pind efter deres opsparede kapital.

Kl. 19.10

Men hvad med de forbrugere, der er så heldige at være medejere af elselskaberne i andelsform, og det er, så vidt jeg ved, 50 pct. af Danmarks elforbrugere? Jo, de kan ved salg stikke en fed check i lommen. Det må man sige er en forskelsbehandling, der vil noget, og jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad forslagsstillerne vil gøre ved det.

Med hensyn til lovforslagets alternative løsningsmodel, der indebærer en kommunal deponeeringsordning samtidig med en ophævelse af lex NESAs-loven, må jeg skuffe forslagsstillerne med, at den ikke er spiselig lokkemad for Dansk Folkeparti. Der er ingen kommuner, der ved sine fulde fem vil sælge en elforsyningsvirksomhed på de præmisser, med eller uden lex NESAs.

I øvrigt har vi hørt her i dag, at regeringen ikke har planer om at ændre ved lex NESAs-loven, men hvorfor kan vi ikke få at vide. Er der mon en skjult dagsorden?

Som jeg har sagt før i de korte bemærkninger, har alle vidst, at Dansk Folkeparti gennem de sidste år gang på gang har prøvet at trække ministeren til truget med hensyn til de problemer, der opstår ved køb af de danske elselskaber, netop for at forhindre, at udviklingen skulle overhale lovgivningen indenom, som vi faktisk ser det nu.

Jeg må indrømme, at venligheden har været stor, men responsen har været tilsvarende lille. Regeringen har i denne sag lænet sig tilbage og afventet begivenhedernes gang, og det er derfor, vi nu ser de problemer, vi nu står med, og det er måske også baggrunden for det lovforslag, vi ser her i dag.

Jeg vil slutte med at konstatere, at Dansk Folkeparti ikke kan tilslutte sig forslaget, som det ligger her ved førstebehandling, men der kommer jo en udvalgsbehandling. Der må vi så se på, hvad vi kan gøre i den forbindelse, for som den foregående debat med ministeren har vist, må der ske forhandlinger på den ene eller på den anden måde. Så Dansk Folkeparti er tilfredse med, at vi med dette lovforslag forhåbentlig åbner ballet for forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er bare for at være helt sikker på, at jeg forstod fru Aase D. Madsen rigtigt. Er det korrekt forstået, at hvis vi ikke i den kommende ud-